

NESTAŠICA SNAGE OTVARA DUŠU

ciklus pesama iz doba krize

Izbor pesama objavljenih u: ULAZNICI, Časopisu za kulturu, umetnost i društvena pitanja, Zrenjanin, god. XLIV, proleće-letno 2011. broj 224-225

du kanst...

u stvari
osećam strah
u celom svom telu
steže mi mišiće
nagriza jezik
čini me zaboravnom

sie hat Angst

plašim se svega
kao dete
izgubljeno u masi

tražila sam jasne termine
pravila se da sam jaka

zastala sam

posmatram oblake

kiša je

sve je mokro

mokre su mi noge
leđa
grudna kost
vilica
creva
desni
titive
dlanovi
ožiljci

xxx

gledam te
tiho je
polazim
hvataš me za članak
kosa mi se razvezuje
uzdišeš
gledam te
pucaju stakla
ne stajem
gledaš me
mekoća usana
jagodice
i arkade
smeješ se
ne posustajem
pod prstima
hiljadu mišića
koža cvili
toplota izbija
smeješ se
ne posustajem
okrećem se
kukovi
kao da si najbolji
najbolji na svetu
snažan dodir
nestali smo

Balkanska rapsodija

- [23:12:04] Iskra Bela: ja sam se tebe toliko uzelela i sad mi neka tuga
[23:12:09] Iskra Bela: sto sam tu a kao i da nisam
[23:12:24] Iskra Bela: osecam se kao cardak ni na nebu ni na zemlji
[23:12:34] Iskra Bela: slagala sam da me nista ne radi promena terena
[23:13:01] Iskra Bela: cudno
[23:13:09] Iskra Bela: kao da su svi moji koreni pokidani odjednom
[23:13:16] Iskra Bela: sve je neka nostalgija
[23:13:26] Iskra Bela: jer nema veze izmedju delova
[23:14:26] Iskra Bela: ja se zovem branka zgonjanin i imam krizu identiteta
[23:15:00] Iskra Bela: mozda je vreme da zaista odem
[23:15:08] Iskra Bela: da zaboravim
[23:15:21] Iskra Bela: i ostavim
[23:15:26] Iskra Bela: sve ovo iza sebe
[23:15:30] Iskra Bela: neka je to mucnina
[23:15:42] Iskra Bela: prljav balkan postaje samo *image*
[23:15:51] Iskra Bela: gubi se ukus hrane
[23:15:54] Iskra Bela: da zima je
[23:16:05] Iskra Bela: ali me ni rakija vise ne interesuje
[23:16:45] Iskra Bela: idi-mi-dodji-mi
[23:16:50] Iskra Bela: volim te dragi moj
[23:17:00] Iskra Bela: ti si mi pas ja sam ti pas
[23:17:06] Iskra Bela: ++

xxx

ponekad volim komfor
dugo da ležim u krevetu
da ništa ne radim
da nikuda ne idem
da mi je telo mirno
misli da mi lutaju gde žele

danas sam bila rastrzana
treperila sam ceo dan
stvari su mi ispadale iz ruku
nisam mogla da pomerim mrtvog puža golaća
bio je nekako previše mrtav
osećam se slabom
i za čudo
jako uživam u tome

nestašica snage otvara dušu
plesala bih sad dugo
zatvorenih očiju

hodala sam od posla do kuće
udisala vazduh noći
sve je prolazilo pored mene
i ja sam prolazila

kao brod u moru

uhvatila me jesenja melanholija

i ne mogu da se nadivim tom
uvek tako preciznom
osećanju
da je još jedno leto prošlo
i da su reke postale isuviše hladne
da je more daleko
i da priroda postaje zlatna
zimnica se priprema
i ponegde osetim miris vatre
pečenih paprika
rakije

uvek me zagrlj detinjstvo sa prvim danima jeseni
početak dugih i besmislenih sedenja u školskoj klupi
stid i radost što sam drugačija
isticanje, prikazivanje, ćutanje, povlačenje
ludovanje
bežanje sa časova
teška filozofija u kafani
mali grad
poznata lica

xxx

noć je...
moje poetsko biće se budi
htedoh to da podelim sa tobom
jer pada kiša
jer sam gola
u kućnom mantilu
osećam hladnoću po telu

nekako sam zavolela hladna kupatila
daju mi osećaj izdržljivosti
kao *jaka sam*
kao *sve može*
kao da se tuširam toplom vodom napolju
po zimi

slušam *drum*
to me uvek diže noću
kada sam sama

osećaj urbanosti
pripadanje metropoli izgubljenih
samih

nekada volim
jako volim da sam niko
niko daleko od ulica
niko u jednoj
samo jednoj sobi
dok napolju pada kiša
i ti postojiš
u jednoj istoj takvoj sobi

zajedno
u jednoj smo sobi
u jednoj
jedinoj
sobi